

bringe Sagen i en saadan Stilling, at den ikke gaaer igjennem i indeværende Session. Der næst vil jeg sige, at det lille Lovforslag, som jeg har indbragt, vil, naar det bliver til Lov, endog kunne fjerne adskillige Betænkeligheder med Hensyn til den større Lov, og navnlig med Hensyn til hvad der staaer i dens § 23, og altsaa lette dens Gjennemførelse. Jeg kan derfor bestandig ikke see rettere, end at et særgeet Udvalg vil være Sagen bedst tjenligt.

Jacobsen: I saa Tilfælde — —

Formanden: I Henhold til hvad jeg før yttrede, at jeg, hvis Flere ønskede Ordet, da vilde indstille til den ærede Forsamlings Afgjørelse, om Afslutning af Forhandlingerne skal finde Sted, vil jeg, da den ærede Rigsdagsmand ønsker Ordet, nu lade foretage Afstemning derover.

Jacobsen: Jeg tog kun Ordet for at ville frafalde Forslaget.

Formanden: Ja, naar den ærede Rigsdagsmand frafalder Forslaget, har jeg kun at spørge, om Nogen optager det. Hvis ikke (Op- hold) er det bortfaldet.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre sig, skred man til Afstemning, hvorved Forslag af F. N. Hansen, at der ned sættes et Udvalg paa 7 Medlemmer, alle valgte i Salen, vedtoges eenstemmig med 73 Stemmer.

Formanden: Jeg vil forsøge paa, om det skulde være muligt at tilenbebringe Dagsordenen, idet jeg forudsætter, at de følgende Nummere paa samme ikke ville medtage ret lang Tid. Vi gaae saaledes over til den næste Sag, som er Indbringelse ved Folkethingsmændene for Maribo Amts 3die Valgkreds, Svendborg Amts 6te Valgkreds og Ribe Amts 5te Valgkreds af Forslag til Lov om Udvidelse af Retten til Kirkers og Kirkegaardes Benyttelse. Rigsdagsmanden for Ribe Amts 5te Valgkreds har Ordet.

Søgsbro: Det Lovforslag, vi hermed tage os den Frihed at indbringe for det høie Thing, er ikke noget nyt hverken i sit Indhold eller i sin Form. Da man neppe kan begrundede dets Indbringelse bedre end ved at henvise til dets Historie, skal jeg tillade mig i Korthed at minde om Hovedpunkterne deraf.

I Folkethingets 5te Samling, for 8 Aar siden, blev der indbragt et privat Forslag om en friere Stilling for Folketirkens Medlemmer med Hensyn til Sognebaandet, og der blev derover nedsat et Udvalg, bestaaende af 9 Medlemmer. Af disse indbragte de 7 et noget forandret Lovforslag, hvis 4de Paragraph lød saaledes: „Det skal være ethvert Medlem af Folketirken tilladt at faae kirkelige Forretninger udførte i sin Sognekirke af hvilken Præst, han ønsker, naar han benytter en Tid, da den eller de ansatte Præster ikke bruge Kirken.“ Uagtet Udtrykket „kirkelige Forretninger“ jo var meget omfattende, blev denne Paragraph dog vedtagen ved anden Behandling med 75 Stemmer mod 3. og gik over til Landstinget med det øvrige Forslag med 65 Stemmer imod 6. Her kom det imidlertid ikke længere end til et Udvalg. Det følgende Aar, i den 6te Samling, indbragte Regjeringen et Lovudkast om Sognebaandets Løsning; men i dette fandtes der ikke nogen Bestemmelse om en friere Benyttelse af Kirken. En Landstingsmand yttrede, at han vilde fremkomme med et Endringsforslag i den Retning; men da Ministeren erklærede, at det kunde ordnes ad administrativt Veie, udførte han det ikke. Da Sagen kom her til Folkethinget, indbragte imidlertid 17 Medlemmer et Endringsforslag, som omtrent var ordlydende med den tidligere vedtagne Paragraph; men dette Forslag blev taget tilbage, da Indenrigsministeren paa Kirkeministerens Vegne erklærede, „at han ad administrativt Veie vilde søge at opnaae det, som tilsigtedes ved Endringsforslaget.“ Derefter blev Lovforsloget vedtaget og udkom som Lov den 4de April 1855. Uagtet man nu vist kunde være berettiget til at vente, at der vilde udkomme et ministerielt Circulaire, hvorved en saadan Frihed blev givet som den, de 17 Medlemmer havde tilsigtet, skete det dog ikke, og Følgen blev, at der paa flere Steder, hvor man gjorde Brug af Loven, opstod Tvivl, Strid,